

konvention om straffedommes internationale retsvirkninger eller af lov om overførsel til andet land af retsforfølgning i straffesager, ikke kan strafforfølges her i landet for samme handling, hvis den pågældende er frifundet, den idømte sanktion er fuldbyrdet, under fuldbyrdelse eller bortfaldet, eller han er fundet skyldig uden fastsættelse af sanktion.

Udtrykket "strafforfølges" omfatter ifølge motiverne til straffelovens § 10 a også straffuldbyrdelse. Hvis en person således f.eks. er frifundet for en bestemt handling i Danmark, men senere dømt for samme handling i Tyskland, vil den tyske dom ikke kunne fuldbyrdes i Danmark.

I § 10 a, stk. 2, litra b, undtages – i overensstemmelse med 1970-konventionen – afgørelser vedrørende handlinger, der er foretaget uden for Danmark, når handlingen krænker den danske stats selvstændighed, sikkerhed, forfatning eller offentlige myndigheder, en embedspligt mod staten eller sådanne interesser, hvis retsbeskyttelse i den danske stat forudsætter en særlig tilknytning til denne.

Konventionen af 25. maj 1987 mellem De Europæiske Fællesskabers medlemsstater om forbud mod dobbelt strafforfølgning svarer i det væsentlige til 1970-konventionen, idet Danmark har udnyttet mulighederne for at tage forbehold.

I lovforslagets § 20, stk. 2, og § 21, stk. 2 og 3, anvendes stort set samme formulering, som anvendes i §§ 7 og 8 samt 33 og 34. Dog er formuleringen "fundet skyldig i" generelt anvendt frem for "dømt", idet rammeafgørelsen om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om bødestraffe ud over domstolsafgørelser også finder anvendelse på afgørelser om bødestraf, der er pålagt af andre myndigheder end domstole.

Det foreslås i § 20, stk. 2, at fuldbyrdelse af en afgørelse om bødestraf skal afslås, hvis afgørelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er fundet skyldig i eller frifundet for her i landet eller i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten. Rammeafgørelsens ordlyd udelukker efter Justitsministeriets opfattelse ikke, at fuldbyrdelse kan afslås, hvis den allerede truffene afgørelse går ud på frifindelse.

Hvis den pågældende er dømt i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten, kan fuldbyrdelse endvidere kun afslås, hvis dommen er blevet fuldbyrdet. Denne yderligere betingelse finder ikke anvendelse i forhold til afgørelser truffet i fuldbyrdelsesstaten.

Det følger af straffelovens § 10 a, at straffuldbyrdelse bl.a. ikke kan finde sted, hvis den pågældende afgørelse er fuldbyrdet, *er under fuldbyrdelse eller er bortfaldet efter udstedelsesstatens regler*. Disse yder-

ligere betingelser er ikke medtaget i denne rammeafgørelse i modsætning til de øvrige rammeafgørelser, der er omfattet af dette lovforslag.

Når der er tale om bødestraf, kan afgørelsen f.eks. være "under fuldbyrdelse", hvis der findes en igangværende afbetalingsordning. I det øjeblik den pågældende ikke overholder ordningen, vil bødestraffen ikke længere være "under fuldbyrdelse". Man vil således ikke kunne afslå at fuldbyrde den resterende del, selv om der findes en igangværende afdragsordning i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten. Det bemærkes i den forbindelse, at spørgsmålet om delvis betaling er reguleret i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 2, og i lovforslagets § 25.

Rammeafgørelsen er efter Justitsministeriets opfattelse ikke til hinder for, at fuldbyrdelse kan afslås, hvis den pågældende er benådet for handlingen i Danmark. Det skyldes, at den yderligere betingelse, at afgørelsen skal være fuldbyrdet, som nævnt efter rammeafgørelsens ordlyd ikke omfatter afgørelser, der er truffet i fuldbyrdelsesstaten.

Af samme årsag er rammeafgørelsens formulering efter Justitsministeriets opfattelse ikke til hinder for, at de afslagsgrunde vedrørende tiltalefraval og påtaleopgivelse, som er medtaget for rammeafgørelsen om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indfrysning af formuegoder eller bevismateriale og for rammeafgørelsen om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation kan medtages tilsvarende, jf. afsnit 2 og 4.

For at opretholde parallelitet i forhold til udleveringslovens bestemmelser om udlevering til stater i Den Europæiske Union samt til betingelserne for afslag på fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser og konfiskationsafgørelser foreslås endvidere, at det indsættes som fakultativ afslagsgrund, at fuldbyrdelse kan afslås, hvis afgørelsen vedrører de samme forhold, som den pågældende er fundet skyldig i eller frifundet for i en stat uden for Den Europæiske Union, jf. lovforslagets § 21.

4.3.3.2 Jurisdiktion

Efter rammeafgørelsens artikel 7, stk. 2, litra d, kan fuldbyrdelse afslås, hvis afgørelsen vedrører handlinger, som efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning betragtes som begået helt eller delvist på fuldbyrdelsesstatens territorium eller på et sted, der ligestilles hermed.

Fuldbyrdelse kan endvidere afslås, hvis afgørelsen vedrører handlinger, som er begået uden for udstedelsesstatens territorium, for så vidt fuldbyrdelsesstatens lovgivning ikke hjemler adgang til retsforfølgning for